

Fler borde göra en Bono - omfamna globalisering och kapitalism

Tidningen näringslivet den 11 november 2022

Sommaren 2001 samlades ledarna för några av världens största industrialiserade ekonomier i den Italienska staden Genua. På agendan stod bland annat global fattigdom och skuldavskrivningar för fattiga länder. Mötet var kontroversiellt och hundratusentals demonstranter samlades i staden för att protestera. Men mot vad?

Den som i dag läser om vilka som var med på mötet skulle kanske gissa att det var Rysslands Vladimir Putins deltagande i mötet som var kontroversiellt. Men det mest kontroversiella enligt motdemonstranterna i den tidens så kallade anti-globaliseringsrörelse var att mötet alls ägde rum. De var arga, påstod de, över att några enstaka länders ledare diskuterade frågor som rörde hela planeten.

En av dem som var i Genua och kampanjande för skuldavskrivningar var Bono, sångare i det framgångsrika irländska rockbandet U2. Det hade förvisso redan beslutats om stora skuldavskrivningar vid den här tiden. Men Bono och många andra menade att mer borde göras. De globala klyftorna var ju så stora.

Denna höst, 21 år efter Genua-mötet, intervjuades Bono i New York Times. På flera punkter har han nu kommit på andra tankar. Den mest omdiskuterade förändringen är att Bono inte längre tror att omfördelning av resurser löser särskilt många problem. Vägen ut ur fattigdom går istället via globalisering, entreprenörskap och kapitalism anser han nu.

Det är en välkommen insikt, men Bono är knappast ensam om att bli klokare med åren. Många i den rika delen av världen har sannolikt någon gång känt en vilja att dela med sig av sitt välstånd till fattiga länder. Men ju längre problemet begrundas, desto fler problem med givandets strategi dyker upp. Länder som försörjs av andra länders gåvor blir beroende av bistånd. Länder som istället får handla med resten av världen utvecklar en konkurrenskraftig ekonomi. Handel är därför bättre än bistånd.

Den andra insikten som Bono ger uttryck för i intervjun är att många inom sociala proteströrelser är mer intresserade av att få vara aktiva i sociala proteströrelser än av att faktiskt bidra till politisk förändring. "Jag höjer förvånat på ögonbrynet när någon önskar sig systematisk politisk förändring men inte är beredd att dyka upp på ett politiskt möte" säger han i intervjun.

För Bono är hjältarna inte längre de arga demonstranterna som ville stoppa mötet i Genua. Hjältarna är de entreprenörer och affärsidkare som behandlar människor väl och skapar möjligheter för folk att försörja sig genom arbete.

Må Bono den äldre och klokare få minst lika mycket uppmärksamhet som den yngre rebellen fick för 20 år sedan.

Andreas Bergh